

μονοσύλλαβα δύο. αἰεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. δύο ἔν καὶ μονοσύλλαβοι ὡσιν, ἔκ ἂν ὕφ' ἐνὸς τόνου ἐγκλίνονται. ἀλλ' ἢ μὲν προτέρα ὑπὸ τῆ ὑπαρχοντος κατὰ τὸ ἡγόμενον, ἢ δὲ δευτέρα ὕφ' ἑτέρας, τῆ προτέρα ἐπιτιθεμένης.

§. Φοζ'. Ὅπως μὲν ἔν τῶν Πρωτοτύπων Ἐνικά ἐγκλίνεται Πλὴν τῶν Εὐθειῶν. ἐγκλίνεται δὲ ἢ τὸ σΦῶν, ἢ σΦίσι, ἢ σΦᾶς. ἢ τὸ σΦέ, ἢ σΦῶ, ἢ σΦιν, ἢ μιν, ἢ νιν.

§. Φοή. Ἐγκλίνεται δὲ ἢ τῶν Ὀνομάτων τὸ τις, ἄορισον, ἢ αἰ ἀπ' αὐτῆ πλαγιαί. Ἐτι δὲ ἢ τὸ τε, ἢ τω, ἀντὶ Ἀορίσων λαμβανόμενα. Καὶ τῶν Ῥημάτων τὸ εἰμι, ἢ Φημι, ἢ τὰ ἀπ' αὐτῶν Ὀρισικά τῆ Ἐνεσῶτος, Ἐνικά, ἢ ἱληθυντικά. Πλὴν τῆ εἰ, ἢ Φης. ἢ τῶν Ἐπιρρημάτων τὸ πως, ἢ πε, ἢ ποι, ἢ ποτέ, ἢ ποθέν, Ἀορίσα ὄντα. Καὶ τῶν Συνδεσμῶν, ὁ τε, ἢ τοι, ἢ πε, ἢ περ, πω, γε, νυ, κε, ῥα. ἢ τὰ παραπλήσια.

§. Φοθ'. Τῶν δὲ τὰ μὲν μονοσύλλαβα ἐγκλινόμενα, αἰεὶ ἀποβάλλει τὸν τόνον· τὰ δὲ δισύλλαβα, οὐκ αἰεὶ. Ἐὰν γὰρ τὸ ἡγόμενον παροξύτονον ἦ, ἔκ ἀποβαλλεῖ τὰ δισύλλαβα ἐγκλινόμενα τὸν ἑαυτῶν τόνον. οἷον, λόγος ἐστὶν ἄλλος Φησί.

§. Φπ'. Ἀποβάλλοντα τοίνυν τὰ ἐγκλινόμενα ταῦτα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τῆ κατὰ τὴν ἡγόμενην λέξιν, ὡς εἴρηται διχῶς δὲ εἰμὲν γὰρ ὀξύτονον ἢ περισπώμενον τύχοι τὸ ἡγόμενον, τῆ δυνάμει ἐφέλκεται τῆ ὑπαρχοντος ἐκείνω τόνου· οἷον, καλὸς τις, πῶ